

Figur 2. Fördelning mellan tall- och granstammar i tallungskog. Genomsnitt för åren 2009-2014.

STAMTÄTHET OCH TRÄDSLAGSFÖRDELNING

- Genomsnittlig stamtäthet, för stammar högre än halva medelmaxhöjden, i området skattades till 2241 tallar och 1204 granar (tabell 1). Det innebär att 6,5 av 10 barrstammar utgörs av tall (figur 2).

SKADOR: TILLSTÅND OCH TREND

- Andelen tallstammar med ettåriga skador var 4,6% (summan av sektorerna närmast efter "klockan 12" i figur 3). Ungefär hälften (2,1%) av dessa registrerades som färska (skadade under vinterhalvåret).
- Trenden sett över hela tidperioden (2009-2014) är att de ettåriga skadorna minskar (figur 4).
- Knappt en fjärdedel av tallstammarna visade tecken på någon ettårig och/eller äldre älgbetesskada (figur 3).
- De ettåriga skadorna dominerades av toppskottsbetning (3,7%). Stambrott och barknag förekom på 1,0% respektive 0,2% av stammarna.

SKADERISK OCH PROGNOIS

- Den årliga risken för att en *oskadad* tallstam skall skadas skattades till 3,1%. Denna siffra kan användas för att prognostisera hur många stammar man kan förvänta sig är oskadade när träden vuxit ur beteshöjd.
- Om skaderisken består kommer ett genomsnittligt förnygrat bestånd efter 15 år, dvs vid ca fyra meters höjd, att ha 1540 oskadade tallstammar per ha (figur 5). Det motsvarar ungefär 7 av 10 av det totala antalet tallstammar i ett genomsnittligt bestånd.

SKOTTBETE

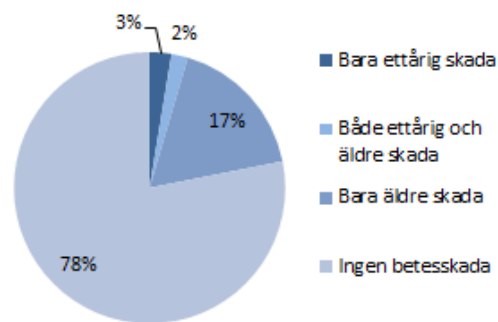
- Andel stammar vars sidoskott betats sedan förra årets tillväxtstart var 10%.

RASE

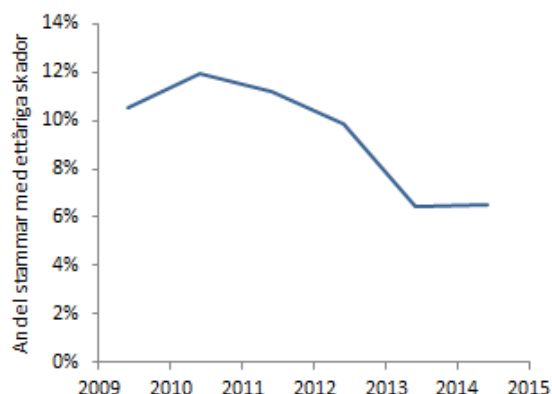
- De allra flesta av provytorna saknade RASE (76%). Av de provytor med RASE hade några få en stam högre än medelmaxhöjden (3% av alla provytor). De flesta provytor med RASE hade endast stammar under medelmaxhöjden (20% av alla provytor) och hade nästan alltid sin högsta stam av RASE toppbetad.

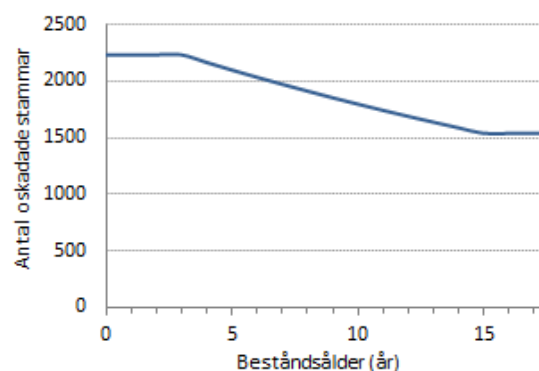
Foto: Linda Höglund

Figur 3. Andel tallstammar med och utan skador. Observera att *Bara ettåriga skador* och *Både ettåriga och äldre skador* tillsammans utgör andel stammar med ettåriga skador. Värden i figuren är avrundade till heltal.

Figur 4. Utveckling av andel stammar med ettåriga betesskador (skador från föregående till innevarande års tillväxtstart). Värden utgörs av glidande treårsmedel.

Figur 5. Prognos av antalet tallstammar utan viltbetesskador i ett genomsnittligt bestånd. Beräkningarna utgår från skattat antal stammar per ha (data 2009-2014) och skattad skaderisk (data 2014).